[ז]שֶׁהִכְנִיסָהּ. גָּרְסִינַן בְּדִבְרֵי אֶלְעָזָר, שֶׁהִכְנִיסָהּ לְאַחַר שֶׁשְּׁחָטָהּ בַּחוּץ: קָלְטוּהָ מְחִיצוֹת כָּל דָּבָר. גָּרְסִינַן בְּמִסֶּכֶת מְעִילָה (דף ג.). מַלְמֵד שֶׁהַקֳּדָשִׁים שֶׁנִּשְׁחְטוּ בְּגָבְהָהּ קְטָנָה שֶׁהִקְרִיבָן בְּגִבְהָהּ גְּדוֹלָה כָּל דִּין בָּמָה גְּדוֹלָה נוֹהֶגֶת בָּהֶן, וְשָׁמְעִינַן מִינֵּיהּ נַמִּי דְּבִשְׁעַת הֶיתֵּר בָּמָה נַמִּי לֵית לַהּ נְשִׁפּוּת דִּין גְּדוֹלָה מֵהֲלָכָה, וּשְׁפִיכָן[ח] הַלְּשׁוֹנוֹת דְּרָמֵי בַּר חָמָא פְּלִיגִי מַדְּרִבִּי אֶלְעָזָר: [ט]שֶׁהִכְנִיסָהּ לְפָנִים. מַאי שֶׁשְּׁחָטָהּ בַּחוּץ, וְחָזַר וְהוֹצִיאָהּ: מַהוּ. מִי נְהוּג בָּהּ דִּין קָדְשֵׁי בָּמָה גְּדוֹלָה לִיטְעוֹן בִּתְרוּמַת חֶזֶה וְשׁוֹק וְצָרִיךְ לְהַחֲזִירָהּ לְפָנִים אוֹ לֵא: תָּנֵי גָּרְסִינַן דְּתַנֵּי קָדְשֵׁי קָדָשִׁים כְּרוּי. וְלָא גָּרְסִינַן דְּתִיתְמַר׳, וְלָא גָּרְסִינַן ׳אִם עָלוּ לֵא יֵרְדוּ׳, וּמִשָּׁמָה הִיא בְּמִסֶּכֶת מְעִילָה: מוֹצְלִין בָּהֶן. וְלָא קָמְרִינַן הָכָא דְּמִנְקִיטוּן דָּמֵי וְהָוֵי לְהוּ לְקָדְשֵׁי שֶׁמֵּתוּ דֵּילְהוּ מִידֵי מְעִילָה, דְּלִדְמֵיָּא בְּמִסֶּכֶת מְעִילָה[ט]: ה״ג בְּמִסֶּכֶת מְעִילָה וְהָכִי נַמִּי גָּרְסִינַן לַהּ [י], לְהוּ הָיוּ דְּרָבָה וְרַב יוֹסֵף, דִּתְנַן קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שֶׁשְּׁחָטָן בָּצָפוֹן וְרַב יוֹסֵף, וְאִיבַּעְיָא לְהוּ, אִם עָלוּ לֹא יֵרְדוּ מַהוּ שֶׁיַּעֲלוּ, רַבָּה אָמַר לֹא יַעֲלוּ, וְרַב יוֹסֵף אָמַר יַעֲלוּ. תִּיבְעֵי לְרַבָּה, תִּיבְעֵי לְרַב יוֹסֵף. תִּיבְעֵי לְרַבָּה, עַד כָּאן לָא קָאָמַר רַבָּה אֶלָּא בַּמִּזְבֵּחַ, דַּחֲזִי לֵיהּ מִקְרַדֵּשׁ, דְּלָא חָזֵי לָא מִקְרַדֵּשׁ, אֲבָל מְחִיצָה אַף עַל גַּב דְּלָא חָזֵי לֵיהּ קָלְטָה, אוֹ דִּלְמָא אֲפִילּוּ לְרַב יוֹסֵף, עַד כָּאן לָא קָאָמַר רַב יוֹסֵף הָתָם אֶלָּא דְּחַד מָקוֹם הוּא, אֲבָל הָכָא דִּתְרֵי מְקוֹמוֹת נִינְהוּ לָא, אוֹ דִּלְמָא לָא שְׁנָא. תֵּיקוּ. מִילְּתָא דִּפְשִׁיטָא לֵיהּ לְרַבָּה בְּחַד גִּיסָא וּלְרַב יוֹסֵף בְּחַד גִּיסָא, מִיבְּעֵי לֵיהּ לְרַבִּי יַנַּאי. דְּבָעֵי רַבִּי יַנַּאי, אֵבְרֵי עוֹלַת בְּמַת יָחִיד שֶׁעָלוּ לַמִּזְבֵּחַ וְיָרְדוּ מַהוּ; [כ] הֵיכָא דְּלֵא מָשְׁלָה בָּהֶן הָאוֹר לָא תִּיבְעֵי לָךְ, כִּי תִּיבְעֵי לָךְ הֵיכָא דְּמָשְׁלָה בָּהֶן הָאוֹר, מַאי. תֵּיקוּ. אִיתְּמַר, שְׁחִיטַת לַיְלָה בִּבְמַת יָחִיד, רַבִּי[כא] וּשְׁמוּאֵל, חַד אָמַר כְּשֵׁרָה, וְחַד אָמַר פְּסוּלָה. [כב]וְקָא מִיפַּלְגִי בִּדְרַבִּי אֶלְעָזָר, דְּרַבִּי אֶלְעָזָר רָמֵי קְרָאֵי אַהֲדָדֵי, כְּתִיב [כג] ׳וַיֹּאמֶר בְּגַדְתֶּם, גֹּלוּ אֵלַי הַיּוֹם אֶבֶן גְּדוֹלָה׳, וּכְתִיב [כד] ׳וַיֹּאמֶר שָׁאוּל פּוּצוּ בָעָם וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שֵׂיוֹ וּשְׁחַטְתֶּם בָּזֶה וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תֶחֱטְאוּ לַיְ לֵאֹכֹל עַל הַדָּם, וַיַּגִּישׁוּ כָל הָעָם אִישׁ שׁוֹרוֹ בְיָדוֹ הַלַּיְלָה וַיִּשְׁחָטוּ שָׁם׳. מַר מִשְּׁמֵיהּ דְּרַבִּי אֶלְעָזָר, כָּאן בְּחוּלִּין, כָּאן בְּקָדָשִׁים; וּמַר מִשְּׁמֵיהּ דְּרַבִּי אֶלְעָזָר, כָּאן בְּקָדְשֵׁי בָּמָה גְּדוֹלָה, כָּאן בְּקָדְשֵׁי בָּמָה קְטַנָּה. אִיתְּמַר, עוֹלַת בְּמַת יָחִיד, רַב אָמַר אֵין טְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִיתּוּחַ, וְרַבִּי יוֹחָנָן אָמַר טְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִיתּוּחַ. וְקָא מִיפַּלְגִי בִּדְרַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי, [כה]דְּתַנְיָא, רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אוֹמֵר, [כו]עוֹלָה שֶׁהִקְרִיבוּ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר אֵין טְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִיתּוּחַ, שֶׁאֵין הֶפְשֵׁט וְנִיתּוּחַ אֶלָּא מֵאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵילָךְ; מַר סָבַר מֵאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵילָךְ, לָא שְׁנָא בָּמָה גְּדוֹלָה וְלָא שְׁנָא בָּמָה קְטַנָּה, וּמַר סָבַר בְּבָמָה גְּדוֹלָה אִין, בְּבָמָה קְטַנָּה לָא. תַּנְיָא כְּוָתֵיהּ דְּרַבִּי יוֹחָנָן, דְּבָרִים שֶׁבֵּין בָּמָה גְּדוֹלָה לְבָמָה קְטַנָּה, [כז]קֶרֶן וְכֶבֶשׁ וְיוֹסוֹד וְרִיבּוּעַ בְּבָמָה גְּדוֹלָה, וְאֵין קֶרֶן וְיוֹסוֹד וְכֶבֶשׁ וְרִיבּוּעַ בְּבָמָה קְטַנָּה; כִּיּוֹר וְכַנּוֹ בְּבָמָה גְּדוֹלָה, וְאֵין כִּיּוֹר וְכַנּוֹ בְּבָמָה קְטַנָּה; חָזֶה וְשׁוֹק בְּבָמָה גְּדוֹלָה, וְאֵין חָזֶה וְשׁוֹק בְּבָמָה קְטַנָּה. דְּבָרִים שֶׁשָּׁווּתָה בָּמָה גְּדוֹלָה לְבָמָה קְטַנָּה, שְׁחִיטָה בְּבָמָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה, הֶפְשֵׁט וְנִיתּוּחַ בְּגִבְהָהּ וּקְטַנָּה, דָּם מַתִּיר וּמְפַגֵּל בְּגִבְהָהּ וּקְטַנָּה, מוּמִין וּזְמַן בְּגִבְהָהּ וּקְטַנָּה; אֲבָל [כח] נוֹתָר וְהַזְּמַן וְהַטֻּמְאָה שָׁוִין בָּזֶה וּבָזֶה. תָּנוּ רַבָּנַן, מִנַּיִן לַעֲשׂוֹת זְמַן בְּבָמָה קְטַנָּה כְּבָמָה גְּדוֹלָה, (כט אִמְרָה תּוֹרָה לָן יִשְׂרָף וּפִיגּוּל יִשְׂרָף, מַה פִּיגּוּל בְּבָמָה, אַף לָן פָּסוּל בְּבָמָה. אוֹ כַּלֵּךְ לְדֶרֶךְ זוֹ,) דְּהָא אָמְרָה תּוֹרָה לָן יִשְׂרָף וְיוֹצֵא יִשְׂרָף, מַה יוֹצֵא כָּשֵׁר בְּבָמָה, אַף לָן כָּשֵׁר בְּבָמָה. [ל] וְלָאו קַל וָחוֹמֶר הוּא מֵעוֹפוֹת, מָה מְעִילָיִם: מֵאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵילָךְ. שֶׁשָּׁם נֶאֱמַר בּוֹיֵקְרָא, קֶרֶן וְכֶבֶשׁ וְיוֹסוֹד וְרִיבּוּעַ. יָלְפִינַן לְהוּ בְּפֶרֶק קָדְשֵׁי קָדָשִׁים (לְעֵיל סב.), וּמִזְבַּח שֶׁל מִשְׁכָּן כְּתִיב: כִּיּוֹר וְכַנּוֹ. ׳אֵין אֹהֶל מוֹעֵד וּאֵין הַמִּזְבֵּחַ׳ כְּתִיב בֵּיהּ (שְׁמוֹת ג): ׳חָזֶה וְשׁוֹק. ׳תְּרוּמָה לְפָנֵי ה׳׳ כְּתִיב בֵּהּ (וַיִּקְרָא ז): שְׁחִיטָה הֶפְשֵׁט וְנִיתּוּחַ כּוּ׳. יָלְפִינַן מִשָּׁם הַנֶּשֶׁר בְּזֶה מִיעוּטָא: דָּם. לְוַיִּקְרָא [לא] מַמִּיר אֶת הַנֶּשֶׁר בְּזַיִּקְרָא, וּמִקַּמֵּי זַיִּקְרָא מַסְרִיחַ: וּמְפַגֵּל. פִּיגּוּל נוֹהֵג בָּהֶן כְּדַלְיָלִיּוּ לְקַמָּן: וּמוּמִין[לב]. יָלְפִינַן דְּשָׁרִיעָנוּ בְּקָטַנָּה: וּזְמַן. לַמַּיָּלָה: אֲבָל הַזְּמַן וְהַנּוֹתָר וְהַטֻּמְאָה כּוּ׳. סֵיפָא דְּמַגִּיעִין הִיא וְלָא בְּבָרַיְיתָא הוּא: מִנַּיִן לַעֲשׂוֹת זְמַן. לְהִיוֹת נִסְכָּל בְּנוֹתָר[לג]: הָא. הַיְינוּ טוֹרַ: וְהַיּוֹצֵא יִשְׂרָף. יָלְקָה לָן בְּסָסְמִים (דף פב.) מִ״הֵן לֹא הוּבָא אֶת דָּמָהּ אֶל הַקֹּדֶשׁ, פְּנִימָה[לד] הָיָה לְפִיכָךְ אֶכֹל תֹּאכְלוּ אוֹתָהּ, הָא (ג) אִם לֹא הָיָה פְּנִימָה רְאוּיָה הִיא לְיִשָּׂרֵף: מַה יוֹצֵא כָּשֵׁר בְּבָמָה קְטַנָּה, שֶׁהֲרֵי כְּשֵׁרָה בְּלֹא מִחִיצוֹת: אַף לָן כָּשֵׁר. וּמִעַתָּה לֹא יְהֵא זַיִּמָּן פּוֹסֵל, דְּהָא אָתְיָא מִהַאי דִּינָא כְּדַלְמָמְרָן: וְדִין הוּא. מִדְּלָן אַחֶרֶת שֶׁיְּהֵא זַיִּמָּן פּוֹסֵל בָּהּ: וּמָה

[ח] שֶׁהִכְנִיסָהּ לְפָנִים וְהוֹצִיאָהּ לַחוּץ, מַהוּ, מִי אָמְרִינַן כֵּיוָן דְּעַיְּילָא קָלְטָה לָהּ מְחִיצָתָא, אוֹ דִּלְמָא כֵּיוָן דַּהֲדַר הֲדַר. לָאו הַיְינוּ פְּלוּגְתָּא דְּרַבָּה וְרַב יוֹסֵף, דִּתְנַן, [ט]אֶקְדְּשֵׁי קָדָשִׁים שֶׁשְּׁחָטָן בַּדָּרוֹם מוֹעֲלִין בָּהֶן, [י]וְאִם עָלוּ לֹא יֵרְדוּ[יא]; [יב]וְאִיבַּעְיָא לְהוּ, (פ) [יג]יָרְדוּ מַהוּ שֶׁיַּעֲלוּ, רַבָּה אָמַר לֹא יַעֲלוּ, וְרַב יוֹסֵף אָמַר יַעֲלוּ. תִּיבְעֵי לְרַבָּה, תִּיבְעֵי לְרַב יוֹסֵף. תִּיבְעֵי לְרַבָּה, עַד כָּאן לָא קָאָמַר רַבָּה אֶלָּא בַּמִּזְבֵּחַ, דַּחֲזִי לֵיהּ מִקְרַדֵּשׁ, דְּלָא חָזֵי לָא מִקְרַדֵּשׁ, אֲבָל מְחִיצָה אַף עַל גַּב דְּלָא חָזֵי לֵיהּ קָלְטָה, אוֹ דִּלְמָא אֲפִילּוּ לְרַב יוֹסֵף, עַד כָּאן לָא קָאָמַר רַב יוֹסֵף הָתָם אֶלָּא דְּחַד מָקוֹם הוּא, אֲבָל הָכָא דִּתְרֵי מְקוֹמוֹת נִינְהוּ לָא, אוֹ דִּלְמָא לָא שְׁנָא. תֵּיקוּ. מִילְּתָא דִּפְשִׁיטָא לֵיהּ לְרַבָּה בְּחַד גִּיסָא וּלְרַב יוֹסֵף בְּחַד גִּיסָא, מִיבְּעֵי לֵיהּ לְרַבִּי יַנַּאי. דְּבָעֵי רַבִּי יַנַּאי, אֵבְרֵי עוֹלַת בְּמַת יָחִיד שֶׁעָלוּ לַמִּזְבֵּחַ וְיָרְדוּ מַהוּ; [יד] הֵיכָא דְּלֵא מָשְׁלָה בָּהֶן הָאוֹר לָא תִּיבְעֵי לָךְ, כִּי תִּיבְעֵי לָךְ הֵיכָא דְּמָשְׁלָה בָּהֶן הָאוֹר, מַאי. תֵּיקוּ. אִיתְּמַר, שְׁחִיטַת לַיְלָה בִּבְמַת יָחִיד, רַבִּי[טו] וּשְׁמוּאֵל, חַד אָמַר כְּשֵׁרָה, וְחַד אָמַר פְּסוּלָה. [טז]וְקָא מִיפַּלְגִי בִּדְרַבִּי אֶלְעָזָר, דְּרַבִּי אֶלְעָזָר רָמֵי קְרָאֵי אַהֲדָדֵי, כְּתִיב [יז] ׳וַיֹּאמֶר בְּגַדְתֶּם, גֹּלוּ אֵלַי הַיּוֹם אֶבֶן גְּדוֹלָה׳, וּכְתִיב [יח] ׳וַיֹּאמֶר שָׁאוּל פּוּצוּ בָעָם וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שֵׂיוֹ וּשְׁחַטְתֶּם בָּזֶה וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תֶחֱטְאוּ לַיְ לֵאֹכֹל עַל הַדָּם, וַיַּגִּישׁוּ כָל הָעָם אִישׁ שׁוֹרוֹ בְיָדוֹ הַלַּיְלָה וַיִּשְׁחָטוּ שָׁם׳. מַר מִשְּׁמֵיהּ דְּרַבִּי אֶלְעָזָר, כָּאן בְּחוּלִּין, כָּאן בְּקָדָשִׁים; וּמַר מִשְּׁמֵיהּ דְּרַבִּי אֶלְעָזָר, כָּאן בְּקָדְשֵׁי בָּמָה גְּדוֹלָה, כָּאן בְּקָדְשֵׁי בָּמָה קְטַנָּה. אִיתְּמַר, עוֹלַת בְּמַת יָחִיד, רַב אָמַר אֵין טְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִיתּוּחַ, וְרַבִּי יוֹחָנָן אָמַר טְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִיתּוּחַ. וְקָא מִיפַּלְגִי בִּדְרַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי, [יט]דְּתַנְיָא, רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אוֹמֵר, [כ]עוֹלָה שֶׁהִקְרִיבוּ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר אֵין טְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִיתּוּחַ, שֶׁאֵין הֶפְשֵׁט וְנִיתּוּחַ אֶלָּא מֵאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵילָךְ; מַר סָבַר מֵאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵילָךְ, לָא שְׁנָא בָּמָה גְּדוֹלָה וְלָא שְׁנָא בָּמָה קְטַנָּה, וּמַר סָבַר בְּבָמָה גְּדוֹלָה אִין, בְּבָמָה קְטַנָּה לָא. תַּנְיָא כְּוָתֵיהּ דְּרַבִּי יוֹחָנָן, דְּבָרִים שֶׁבֵּין בָּמָה גְּדוֹלָה לְבָמָה קְטַנָּה, [כא]קֶרֶן וְכֶבֶשׁ וְיוֹסוֹד וְרִיבּוּעַ בְּבָמָה גְּדוֹלָה, וְאֵין קֶרֶן וְיוֹסוֹד וְכֶבֶשׁ וְרִיבּוּעַ בְּבָמָה קְטַנָּה; כִּיּוֹר וְכַנּוֹ בְּבָמָה גְּדוֹלָה, וְאֵין כִּיּוֹר וְכַנּוֹ בְּבָמָה קְטַנָּה; חָזֶה וְשׁוֹק בְּבָמָה גְּדוֹלָה, וְאֵין חָזֶה וְשׁוֹק בְּבָמָה קְטַנָּה. דְּבָרִים שֶׁשָּׁווּתָה בָּמָה גְּדוֹלָה לְבָמָה קְטַנָּה, שְׁחִיטָה בְּבָמָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה, הֶפְשֵׁט וְנִיתּוּחַ בְּגִבְהָהּ וּקְטַנָּה, דָּם מַתִּיר וּמְפַגֵּל בְּגִבְהָהּ וּקְטַנָּה, מוּמִין וּזְמַן בְּגִבְהָהּ וּקְטַנָּה; אֲבָל [כב] נוֹתָר וְהַזְּמַן וְהַטֻּמְאָה שָׁוִין בָּזֶה וּבָזֶה. תָּנוּ רַבָּנַן, מִנַּיִן לַעֲשׂוֹת זְמַן בְּבָמָה קְטַנָּה כְּבָמָה גְּדוֹלָה, (כג אִמְרָה תּוֹרָה לָן יִשָּׂרֵף וּפִיגּוּל יִשָּׂרֵף, מַה פִּיגּוּל בְּבָמָה, אַף לָן פָּסוּל בְּבָמָה. אוֹ כַּלֵּךְ לְדֶרֶךְ זוֹ,) דְּהָא אָמְרָה תּוֹרָה לָן יִשָּׂרֵף וְיוֹצֵא יִשָּׂרֵף, מַה יוֹצֵא כָּשֵׁר בְּבָמָה, אַף לָן כָּשֵׁר בְּבָמָה. [כד] וְלָאו קַל וָחוֹמֶר הוּא מֵעוֹפוֹת, מָה מְעִילָיִם: בַּמִּדְבָּר. סֵיעִין[כה]: מֵאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵילָךְ. שֶׁשָּׁם נֶאֱמַר בּוֹיֵקְרָא, קֶרֶן וְכֶבֶשׁ וְיוֹסוֹד וְרִיבּוּעַ. יָלְפִינַן לְהוּ בְּפֶרֶק קָדְשֵׁי קָדָשִׁים (לְעֵיל סב.), וּמִזְבַּח שֶׁל מִשְׁכָּן כְּתִיב: כִּיּוֹר וְכַנּוֹ. ׳אֵין אֹהֶל מוֹעֵד וּאֵין הַמִּזְבֵּחַ׳ כְּתִיב בֵּיהּ (שְׁמוֹת ג): ׳חָזֶה וְשׁוֹק. ׳תְּרוּמָה לְפָנֵי ה׳׳ כְּתִיב בֵּהּ (וַיִּקְרָא ז): שְׁחִיטָה הֶפְשֵׁט וְנִיתּוּחַ כּוּ׳. יָלְפִינַן מִשָּׁם הַנֶּשֶׁר בְּזֶה מִיעוּטָא: דָּם. לְוַיִּקְרָא [כא] מַמִּיר אֶת הַנֶּשֶׁר בְּזַיִּקְרָא, וּמִקַּמֵּי זַיִּקְרָא מַסְרִיחַ: וּמְפַגֵּל. פִּיגּוּל נוֹהֵג בָּהֶן כְּדַלְיָלִיּוּ לְקַמָּן: וּמוּמִין[כב]. יָלְפִינַן דְּשָׁרִיעָנוּ בְּקָטַנָּה: וּזְמַן. לַמַּיָּלָה: אֲבָל הַזְּמַן וְהַנּוֹתָר וְהַטֻּמְאָה כּוּ׳. סֵיפָא דְּמַגִּיעִין הִיא וְלָא בְּבָרַיְיתָא הוּא: מִנַּיִן לַעֲשׂוֹת זְמַן. לְהִיוֹת נִסְכָּל בְּנוֹתָר[כג]: הָא. הַיְינוּ טוֹרַ: וְהַיּוֹצֵא יִשָּׂרֵף. יָלְקָה לָן בְּסָסְמִים (דף פב.) מִ״הֵן לֹא הוּבָא אֶל דָּמָהּ אֶל הַקֹּדֶשׁ, פְּנִימָה[כד] הָיָה לְפִיכָךְ אֶכֹל תֹּאכְלוּ אוֹתָהּ, הָא (ג) אִם לֹא הָיָה פְּנִימָה רְאוּיָה הִיא לְיִשָּׂרֵף: מַה יוֹצֵא כָּשֵׁר בְּבָמָה קְטַנָּה, שֶׁהֲרֵי כְּשֵׁרָה בְּלֹא מִחִיצוֹת: אַף לָן כָּשֵׁר. וּמִעַתָּה לֹא יְהֵא זַיִּמָּן פּוֹסֵל, דְּהָא אָתְיָא מִהַאי דִּינָא כְּדַלְמָמְרָן: וְדִין הוּא. מִדְּלָן אַחֶרֶת שֶׁיְּהֵא זַיִּמָּן פּוֹסֵל בָּהּ:

מָה

מסורת הש״ס
עם הוספות

[ח] מעילה ב., ג; מעילה ב:, ג) [עיין תוס׳ לעיל יד. ד״ה הג״כ תוך עזרה]. [ז] עי׳ תוס׳ לעיל יב. סד״ה יום. [ס] חגיגה ו:, [ו] [לעיל קטו:]. [ז] [לעיל סב. קח:]. [ח] ב:, [ט] מעילה ב:, [י] עיין כס״ו.

הגהות הב״ח

[ט] גמ׳ ומיבעיא לה עלו מהו שיירדו? רבה אמר: [ג] שם אכל הזמן ונותר ומעמ׳: [ג] רש״ש ד״ה והיומא יסרף וכו׳ הא אם היתה הובא פנימה לחוייה:

תורה אור השלם

א) וַיַּגִּידוּ לְשָׁאוּל לֵאמֹר הִנֵּה הָעָם חֹטְאִים לַיְ לֶאֱכֹל עַל הַדָּם וַיֹּאמֶר בָּגַדְתֶּם גֹּלוּ אֵלַי הַיּוֹם אֶבֶן גְּדוֹלָה:
[שמואל א׳ יד, לג]

ב) וַיֹּאמֶר שָׁאוּל פּוּצוּ בָעָם וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שֵׂיוֹ וִשְׁחַטְתֶּם בָּזֶה וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תֶחֱטְאוּ לַיְ לֶאֱכֹל עַל הַדָּם וַיַּגִּישׁוּ כָל הָעָם אִישׁ שׁוֹרוֹ בְיָדוֹ הַלַּיְלָה וַיִּשְׁחָטוּ שָׁם:
[שמואל א׳ יד, לד]

הגהות וציונים

[כ] [גי׳ הספרים היא גירסת הרמב״ם ועי׳ ברש״י גירסא אחרת בכל הסוגיא] (גליון). ולפי גירסת הספרים צ״ל לעיל דאיתמר במקום ״דתנן״, וכ״ה בכת״י. ועי׳ תוס׳. ועי״ע בה״ז, צ״ק וח״נ: [כ] מהו היכא דמשלה בהן האור לא תיבעי לך כי תיבעי לך היכא דלא משלה בהן האור איכא דאברי היכא דלא משלה (ש״מ, ח״נ). ובקר״א ועוד״ש כתבו דס״ה גירסת התוס׳, אבל רש״י לא גרס אלא ״שעלו למזבח מהו שירדו תיקו״ ולא גרס להך מילתא כלל. וראה בית השטיה: [ג] לפי ג׳ רש״ י צ״ל רב אמר כשרה ושמואל אמר פסולה (גליון) כ״כ הבה״ז: [ל] בה״ד מ״ז (גליון) וכן מחקוהו הש״מ והח״נ ע״י הטעם. ובצ״ק כתב לא ידעתי למה למחקו. וכתב הרש״ש דאי גרסינן לה צ״ל מה [ל] פסול בבמה אף פיגול פסול, ע״ש: [מ] כשר בבמה יכול לא יהא זמן פוסל בה ודין הוא מה (ש״מ): [נ] שייך לדף קיט ע״ב: [ז] צ״ל ושתי (ש״מ): [ס] ע״כ שייך לדף קיט ע״ב: [ע] לה הכא לאו (ש״מ): [פ] אולי צ״ל איברי עולה שנשחטה ונזרקה בבמת יחיד (ח״נ). וכן פירשו בקר״א, עול״ש ועוד: [צ] נ״א התם אלא רבי אלעזר (גליון). וראה השלמות: [ק] צ״ל בסיני (צ״ק): [מ] נראה דהס״ד ומה״ד מתיר, ודם ומתיר ב׳ דברים ניגהו. וכן העתיק המגדת ביכורים: [נ] ומומין. בבכורות בפרק שני א״ר אלעזר מנין לזובח בהמה בעל״ת מום בבמת יחיד שהוא כל״ת שנאמר וגו׳ ולא אשכחן (כת״י). ועי׳ רש״ש, חש״ל וטה״ק: [ס] להגירסא שבגמרא ״אמרה תורה וכו׳״ צ״ל כנותר (רש״ש). וראה הגו״צ בגמרא: [ע] בכת״י ופנימה. ועי״ש בפסחים וברש״י ותוס׳ שם: [פ] גרסינן דאיתמר קדשי (ח״נ): [צ] נ״א או שמא (צ״ק): [ק] צ״ל ולישון ול״ג ״אבל״ (צ״ק). וכ״ה בדפו״י ולפנינו עפ״ר בה״ז, עי״ש: [ר] וכצ״ל להלן רבה אמר ירדו ר״א אמר לא ירדו, והיא גירסת רש״י. וכן הגיה הש״מ. ועי׳ תוס׳:

עין משפט
נר מצוה

לא א מיי׳ פ״ג מהלכות מעילה הלכה ח:
לב ב מיי׳ פ״ג מהלכות פסה״מ הלכה ז:

שיטה מקובצת

גמרא לאו היינו פלוגתא דרבה ורב יוסף וכו׳ ואיבעיא להו עלו מהו שירדו. פי׳ אע״ג דפלוגתא דרבה ורב יוסף לאו בהוציאה לחוץ וא״כ היכי בעי למפשט מהתם מ״מ שפיר בעי למיפשט דדוקא התם דלא חזר והוציאה ס״ל לרב יוסף אם עלו לא ירדו אבל הכא דהוד והוציאה אפילו רב יוסף מודה דלא קלטוה מחיצות ולרבה פשיט מכ״ש ומה התם דלא חזר והוציאה ס״ל ירדו כ״ש הכא דאמרינן כיון דהוד הוד. א״נ דלרב יוסף פשיט אם בקדשים פסולין דהיינו ששחטן בדדום דהו״ל כמאן דתנקינהו ס״ל דאם עלו לא ירדו כ״ש הכא דקדשים כשרין הן דאמרינן קלטוה מחיצות ולא מיפסל והו״ג שחזר והוציאה לחוץ וכה״ג אפשר דגם רבה מודה דקלטוה מחיצות ודו״ק:
מילתא דפשיטא ליה לרבה וכו׳ ולרב יוסף וכו׳ מיבעי ל״ר יצאי. הקשו חכמי ישיבה יצ״ו דהיכא קאמר פשיטא לרב יוסף דלא ירדו הא לעיל אמר דבתרי מקומות אפילו לרב יוסף מיבעי והכא תרי מקומות נינהו אברי עולת במת יחיד שעלו למזבח במת גדולה. ונראה לפע״ד דמתרצא במאי דכתיבנא אם בקדשים פסולים אמרינן למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה כ״ש הכא דקדשים כשרין הן דאפילו רבה מודה דלא ירדו. א״נ לעיל ששחטו בחוץ והכניסו לפנים לעזרה דבודאי ממקום הפסול דהיינו מחוץ לעזרה שהוא מקום קדוש תרי מקומות נינהו אבל הכא מבמה קטנה לבמה גדולה כיון דמשם אחד הן וגם בהרבה דברים ששווה זו לזו כדבסמוך דברים ששוו[ן]תה במה גדולה וכו׳ כחד מקום דמי ודו״ק:
רש״י ד״ה דבעי רבי יצאי. אבל לא ברבי יצאי כו׳. פי׳ דהתם לא מבעיא הבעיא משם ר׳ יצאי כדהכא וכו׳ וק״ל:

ליקוטי רש״י

קדשי קדשים ששחטן בדרום. תע״ג דדין ליטמא בלפון לא יפלו מקדושתן לגבי מעילה שהתהה מהן שום פרוטה מעל כילה שחטן וכו׳ דלא תימא שחטן בדרום וקיבל דמן בלפון דסא הוי עיקר עבודה דמקבלה ומילך מצות כהונה ומקבלה ומילך הוי בלפון אלא אפילו שחטן בלפון וקיבל דמן בדרום אף על גב דקבלה דהיינו עיקר עבודה היא בדרום אלא כדיון אפילו הכי מועלין בהן [מעילה ב.]. עולה שהקריבו ישראל במדבר. קודם מתן תורה ושלא מת נערי וגו׳ [לעיל קטו:]. גלו אלי. לשון גללו. היום. מבעוד יום. אבן גדולה. עשאה במה לזרוק

מסכת מקוואות
פרק ג׳ המשך משנה ד׳

בַּמֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בִּזְמַן שֶׁהִתְחִיל הַשֵּׁנִי עַד שֶׁלֹּא פָּסַק הָרִאשׁוֹן. וּבַמֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בִּזְמַן שֶׁלֹּא נִתְכַּוֵּן לְרַבּוֹת. אֲבָל נִתְכַּוֵּן לְרַבּוֹת, אֲפִלּוּ קֶרֶטוֹב בְּכָל הַשֵּׁנָה, מִצְטָרְפִין לִשְׁלֹשָׁה לְגִין:

עליה דס והקטר תלבים [ש״א יד, לג]. פוצו בעם. הכריזו במקומות הרבה ויהיו המכריזים נפוצים בעם. ושחטתם בזה. כלן במקום שחיטה, דבר אחר סכין בלק להם. הלילה. כתמות של חולין נשחטו בלילה כך מפורש בזבחים (קכ.) [שם, לד]. כאן בקדשי במה גדולה. שהוקדשו ליקרב בבמת טוב גדולה. כאן בקדשים סהוקדשו ליקרב בבמה קטנה. כלן בקדשים בבמה קטנה. מה יוצא כשר בבמה קטנה. מזבח של יחיד שבהיכל ליטמא בלילה. קרן וכבש ויסוד וריבוע. דקי״ל דמעכבי במזבח המשכן בפרק קדשי קדשים (לעיל סב.). בבמה גדולה. אף על גב וגבעון שהיו בבמות ליטר וכל שכן שילה וכיון עולמים [לעיל קח:]. בבמה קטנה. מזבח של יחיד שכל יחיד ויחיד עושה במה לעצמו [מגילה ט:].